

Svajonų
ROMANAI

Aistra

KATHERINE GARBERA

Sprendžia ji

9,79 Lt / 2013 lapkritis-gruodis

Plašesnis darbas

Knygute.lt

**Katherine Garbera
(Ketrin Garbera)**

SPRENDŽIA JI

Paskutinis trilogijos
„Pažinčių tarnyba“
romanas

Versta iš Katherine Garbera, Calling All The Shots, 2012

© Katherine Garbera, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma. Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Virginija Elena Stakienė, vertimas iš anglų kalbos, 2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-748-8

„Svajonių romanai“ yra UAB „Svajonių knygos“ prekių ženklas.

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Pirmas skyrius

Buvo dienų, kai Vilou Styd mėgo savo darbą. Ji jautėsi labai laiminga, būdama pati sau viršininkė. Bet tik ne šiandien.

Tiesą sakant, keblumų kilo prieš keletą mėnesių, kai transliacijų agentūros tūzai spustelėjo ką reikia ir jos laidą ėmė vesti antroji pagal populiarumą Amerikoje televizijos laidų žvaigždė. Puiku, tiesa?

Deja, ta žvaigždė – Džekas Kraunas.

Tiesa, jis geros išvaizdos ir turi žavesio. Tačiau plati šypsena ir trykštanti per kraštus energija slepia jo niekšišką prigimtį. Toks blogiukas gali papirkti televizijos žiūroves ar meilės romanų skaitytojas, tačiau tik ne realiame gyvenime. Tą Vilou žinojo iš asmeninės patirties, nes šis vyras sudaužė jai širdį, kai ji dar buvo trapi šešiolikos metų paauglė.

– Vilou, aš tau siūlau tik gėrimų, – kalbėjo Džekas, šypsodamasis savo gundančia šypsena.

Nekilo jokių abejonių dėl ko pastaruosius ketverius metus buvo keliamą jo kandidatūra seksualiausio metų vyro *People's Choice* rin-

kimuose. Tačiau ji nepasiduos jo žavesiui. *Tai jau tikrai*. Vien prisiminus jo beširdiškumą – ir ką jūs sau manote, juk jis ją nuvylė išleistuvių vakarą, – nekilo nė menkiausio noro jį pamilti.

Pastaruosius šešis mėnesius Vilou stengėsi laikytis nuo jo atokiau, nors jie kartu darbavosi jos kuriamame ir Niujorke filmuojamame televizijos pažinčių šou *Seksualūs ir vieniši*. Bet ji turėjo pripažinti, jog norėtų priimti jo pasiūlymą.

– Hm... Kadangi dar neatsisakei, spėju, jog norėtum, kad imčiau tave įkalbinėti, – ėmė kuždėti Džekas. – Juk nori to?

– Tik noriu, kad liautumeisi su manimi elgėsis, lyg priklausyčiau tavo nuolat papildomam haremui, – šiek tiek paniekinamai atsakė ji. – Nesu viena iš tų, kurios puola tau po kojų.

– Ak, pataikei man tiesiai į širdį, – pasakė Džekas, griebdamasis už vietos, kur turėtų būti širdis.

– Abejoju, – atrėžė ji. – Bet kadangi mums reikia pasikalbėti apie šou, sutinku.

– Po perkūnais, Vilou, nebūk tokia kandi, – pareiškė jis. – Juk buvo laikai, kai tau patiko būti su manimi.

Vilou suraukė nosį. Nemėgo, kai jai primin-

davo ankstyvosios jaunystės meilę. Dieve, argi negalėjo tada būti bent kiek protingesnė? Jei galėtų parašyti sau, šešiolikos metų mergaitei, laišką, pradėtų nuo žodžių: *Liaukis veltui svajojusi apie Džeką Krauną!* Ir viskas būtų baigta.

- Aš jau nebe ta mergaitė, - tarė ji.

- Netikiu, - pasakė jis. - Primeni man ją, nes bendrauji su visais, išskyrus mane. Kodėl? Aišku, būsiu padaręs kažką ne taip.

- Kad nepasikliauju tavo viešuoju įvaizdžiu, dar nieko nereiškia, - atsakė Vilou. - Geila man pakankamai papasakojo apie viešuosius ryšius ir reklamą, taigi suprantu, kad tikrovėje nesi Amerikos numylėtinis.

Geila Litl buvo viena iš geriausių Vilou draugių, ir tik dėl jos Vilou ėmėsi įtikinėti transliacijos agentūros vadovus pradėti rodyti šį šou. Geilos asmeninė patirtis pažinčių šou buvo užfiksuota laidos *Seksualūs ir vieniši* pirmosiose dalyse - jos pasimatymai su milijardieriumi lėbautoju Raselu Holovėjumi iš Naujosios Zelandijos tikrai padidino žiūrovų skaičių. Laida apie ramią išprususią Geilą, kuri sutramdė smarkuolį Raselą, puikavosi reitingų viršūnėse.

- Negalvok apie įvaizdį. Juk pažįsti mane, - nepasidavė Džekas. - Kuriuo tu tiki?

Jis nenorėjo žinoti, o Vilou ir nesiruošė leisti į tokius apmąstymus.

- Nedaug apie tave žinau. Tik šiek tiek. Dažniausiai skraidai po šalį, nes vedi kitas laidas, ne tik šioje filmavimo aikštelėje su manimi. Bet nesvarbu. Tai kaip ten dėl gėrimų?

Džekas išpūtė akis.

- Pavaišinsiu tave *ir* vakariene, *ir* gėrimais, jeigu liausiesi išsisukinėjusi nuo klausimo ir pasakysi, kas yra. Kartu dirbame jau šešis mėnesius, o tu vis atsuki man nugarą. Turbūt aš kitaip prisimenu mūsų mokyk-loje praleistus metus, nes manau, kad mudu buvome draugai.

- Turbūt, - tarė Vilou. - Ar galėsime pavalgyti mieste be minios visur tave randančių gerbėjų?

- Ne, - atsakė jis. - Tačiau netoliese yra mano butas. Ką pasakysi? Gal nori ir šį kartą užėiti pas mane?

Vilou norėjo papurtyti galvą, bet susilaikė. Iš tik-rųjų norėjo su juo pavakarieniauti. Netgi tikėjosi, jog jis ja susidomės, jie susitars susitikti, o ji neateis į pasimatymą, kaip jis neatėjo

jos vestis į išleistuvių vakarą. Suprato, kad taip elgtis žema, kad tai nepateisinama, tačiau nebuvo iš tų, kuri mušančiam atsuktų kitą skruostą. *Niekada.*

Vilou laukė savo keršto valandos. Ir, atrodo, toji valanda atėjo lygiai po keturiolikos metų. Kas pasakė, kad už kantrybę nebus atlyginta?

- Gerai, tegul bus taip, - sutiko Vilou. Gal tame laiške sau, šešiolikos metų mergaitei, vėliau galės įterpti epizodą, kaip Džekas gavo pelnytą bausmę.

- Puiku. Kiek laiko dar čia užtruksi? - paklausė jis.

- Maždaug dvidešimt minučių. Turiu pasikalbėti su filmavimo grupe. Aną vakarą jiems befilmuojant kilo problemų. Gal palik man adresą, ir susitiksime pas tave, - pasiūlė ji.

- Juk neketini apsigalvoti, tiesa?

- Nė nemanau. Pasakiau ir būsiu.

- Šaunu. Kiek prisimenu, visada laikeisi duoto žodžio, - pasakė jis. Džekas buvo linkęs pasitikėti, ir šis jo bruožas buvo patrauklus - kaip negerai, juk Vilou jo nekenčia. Ji norėjo, kad sprogtų Amerikos numylėtinio įvaizdžio burbulas. Norėjo, kad kartais gyvenimas jį imtų mėtyti ir vėtyti.

- Džekai?

- Hm?

- Moterims nepatinka, kai prisimenama jų ankstyvoji jaunystė, - pasakė ji.

- Suklydau, - tarstelėjo jis ir mirktelėjo.

- Jei paminėsi dar sykį, padarysi dar vieną didžiulę klaidą.

Džekas nusijuokė ir nuėjo šalin. Vilou negalėjo atitraukti akių nuo jo puikių sėdmenų ir spoksojo, kol jis dingo už durų.

- Panašu, kad lazda ims ir sužaliuos, - tarė Nikolė Reynolds eidama Vilou link.

- Užsičiaupk, - atrėžė Vilou savo kitai geriausiai draugei. Nikolė dirbo populiariosios kultūros apžvalgininke šalies dienraštyje *Amerika šiandien* bei internetiniame dienoraštyje rašė apie šou laidos įvykius už kadro. Ji buvo viena iš keleto žmonių, kurie žinojo visą tiesą apie Džeką.

- Tik tarp kitko. O tu turėtum gražiau su manimi elgtis, nes tuoj būsiu mamytė, - pasakė Nikolė ir paglostė savo atsikišusį pilvą.

Ji buvo neseniai ištekėjusi už Konerio Makafio, šou laidose reklamuojamos pažinčių tarnybos savininko, ir dabar laukėsi pirmagimio. Nikolė ir Koneris buvo išties laimingi, ir Vilou

džiaugėsi savo draugės sėkme.

- Turiu būti maloni, nes esi nėščia? - paklausė Vilou. Tiesa ta, kad buvo tik du žmonės pasaulyje, kurie rūpėjo Vilou, Nikolė - viena iš jų.

- Nepakenktų. Jei gerai išgirdau - ketini vakarieniauti su Džeku Kraunu? O kaip dėl noro atkeršyti? - paklausė Nikolė.

- Tebenoriu, - prisipažino Vilou. - Tai tik paprasta vakarienė. Net ir aš nesu tokia žavi, kad vyras mane taip greitai pamiltų.

O Dieve, iš kur visa tai? Ji jau nebe toji mergaitė. Toji, kuri tirpo iš laimės, nes jai nusišypsavo mergaičių numylėtinis.

- Ak, Vilou, neapsigauk. - Nikolė šelmiškai šyptelėjo. - Nėra ko abejoti, jis tavimi domisi.

- Laikinas dalykas. Ir tik dėl to, kad aš nekreipiu į jį dėmesio. Galiu lažintis, kad jei šią nakt leisčiausi jo įkalbama, jis prarastų susidomėjimą, - pasakė Vilou.

- Kertu lažybų, - tarė Nikolė.

- Ką?

- Lažinuosi, kad jis nepraras susidomėjimo, - pasakė Nikolė. - Ką statai?

- Nieko. Nelabai noriu lažintis dėl Džeko, - prisipažino Vilou.

- Kodėl? Sakei, kad jis tik šiaip sau. Ką tu

prarasi? – paklausė Nikolė.

Savigarbą. Kas bus, jei ji pamils jį iš naujo, ir vėl turės matyti, kaip jis išeina? Šie santykiai neturi baigtis jos pralaimėjimu – antrą kartą.

– Buvau supykusi.

– Ne, nebuvai. Nagi. Statau dieną *Elisabeth Arden Red Door SPA centre*, – pasakė Nikolė.

– Taip nesąžininga, juk žinai, kad man ten patinka, – papriekaištavo Vilou. – Kodėl esi tokia atkakli?

Nicolė apkabino Vilou per pečius.

– Nebepasitiki jokių vyrų dėl vienintelio atsitikimo su Džeku, kuris buvo taip seniai. Norėčiau matyti, kaip viso to atsikratai, susirandi vyruką ir už jo išteki, kaip padarėme mudvi su Geila. Mes abi laimingos, ir tau linkime to paties.

Ji apkabino draugę per nugarą. Gal ir ji sau linki to paties.

– Tik noriu, kad ir jis kentėtų.

– Man nerūpi, kas bus vėliau, svarbu, kad tau būtų gerai, – pasakė Nicolė.

– Ką gi. Lažinuosi. Tačiau tu pralaimėsi, o aš džiūgausiu, – pareiškė Vilou.

– Na ir puiku, bet jei jis ir toliau tavimi domėsis, tada laimėsiu aš, o dieną SPA centre pra-

leisiu gimus kūdikiui.

- Gerai, - sutiko Vilou. - Greičiau pragaras užšals, nei pamilsiu Džeką Krauną.

- Nuolat sau tai kartok, - patarė Nikolė. - Nuo to mano pergalė bus tik saldesnė.

Lapkričio mėnesį Niujorke buvo juntamas tam tikras jaudulys. Miestui ir taip netrūko gyvybingumo, bet šis metų laikas buvo kažkuo ypatingas, nes buvo energingai ruošiamasi Kalėdoms.

Džekui tai buvo darbingiausio metų laiko pradžia. Jis buvo pakviestas į tris šventinius renginius - visi trys bus filmuojami tiesiogiai. Taip pat metų gale bus kartojama šou laida *Rizikingos profesijos*, nors ji jau buvo pasibai-gusi. Jo agentas tarėsi dar dėl vieno didžiulio renginio, ir Džekas suprato, kad jis gerokai šoktelėjo karjeros laiptais aukštyn. Pagaliau nebereikia pačiam ieškotis darbo - prodiuseriai ir transliacijų agentūros patys jį susiranda.

Kadangi buvo toks užimtas, jo visai nenuste-bino, kad būtent dabar Vilou pagaliau priėmė jo pasiūlymą susitikti. Tik ji galėjo dar labiau sujaukti jo gyvenimą. Bet gal būtent dėl to jis ir pakvietė ją pavakarieniauti.

Džekas žvalgėsi po savo butą, norėjo būti tikras, jog viskas be priekaištų. Ne, jis taip labai nesijaudina – ei, juk jis Džekas Kraunas, moterų numylėtinis, – bet juk laukia Vilou. Net negalėtų pasakyti, kada ji ėmė jam taip rūpėti.

Jis jautė, kad gal dėl to, jog ji ne tokia, kaip kitos merginos, ji tik... ji elgiasi su juo kaip su kitais savo komandos nariais. Nesišypsojo tik jam, nebandė pasilikti su juo vienudu. Neturėtų kreipti į tai dėmesio. Bet jam rūpėjo.

Džekas vargiai prisiminė Vilou iš gimnazijos laikų, kai ji padėjo jam mokytis anglų kalbos, kad jis išlaikytų valstybinį egzaminą ir galėtų toliau žaisti futbolą. Tik tiek. Trumpos akimirkos iš tų dienų, kai Vilou įsiterpdavo į jo dienas su futbolo varžybomis.

Tada futbolas buvo visas jo gyvenimas. Reikia nepamiršti, kad jis užaugo Teksase, miesto neturtingųjų kvartale, ir sportas jam buvo vienintelis išsigelbėjimas nuo skurdo. Būdamas krašto puolėju jis laimėjo Heismano prizą, o tada pirmuoju šaukimu buvo pakviestas į *New York Giants* komandą. Deja, kai buvo pargriautas stabdant, jo karjerai atėjo galas. Po tokios traumos Džekas netruko suprasti, kad jam reikia užsiimti kuo nors kitu, ir nedelsiant. Laipei, jis visada mėgo būti filmuojamas, tad su-

gebėjo pereiti prie filmavimo masiniuose renginiuose.

Suzvimbė skambutis, ir Džekas nuskubėjo į jį atsakyti. Jo lofte buvo įrengta moderni saugos sistema. Kai jis paspaudė mygtuką, mažame nespalvotame ekranėlyje pamatė prie laukųjų durų stovinčią Vilou.

Jis paspaudė mygtuką, kad ją įleistų, o tada dar kartą apsidairė bute, kad įsitikintų, jog viskas savo vietose. Jam nereikėjo būti Saliamonu, kad suprastų, jog Vilou nesuteiks jam dar vienos galimybės. Šis pirmasis pasimatymas privalo būti tobulas.

Pasigirdo beldimas į duris ir Džekas, šypsodamasis sau, nuėjo jų atidaryti. Jis ketino priblokšti Vilou ir užsitikrinti, kad išėjusi – pageidautina rytą – mirs iš troškimo pamatyti jį vėl.

Vilou turėjo tokio natūralaus geidulingumo, kad kiekvieną kartą jiems susitikus Džekas vis labiau jos geidė. Pirmiausia jis tik norėjo atnaujinti anų laikų jūdviejų draugystę, bet ji nekrepė į jį dėmesio, o tai pažadino Džeko instinktus. Jam atrodė, kad romanas su Vilou paveiks jų darbo santykius, tačiau buvo tvirtai įsitikinęs, jog patenkins savo savimeilę tik tada, kai gaus iš jos ko nori....